

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA IX. broj 446 9. kolovoza 2020.

19. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

ZAPOVJEDI MI DA DOĐEM K TEBI PO VODI!

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah govori:

»Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dodi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Mt 14, 22-33

NE BOJTE SE: JA SAM!

Gospodine, ako si to ti, ako je to istina, ako me sve skupa ne vara, ako to nije utvara... Gospodine, onda se pokaži! Dopusti i meni da hodam po vodi, dopusti i meni to iskustvo po kojem ću moći prkositi elementarnim nepogodama i biti jači od sile teže. Gospodine, ako si ti, onda mi to dokaži! Tako često, Gospodine, trebam potvrdu za svoje vjerovanje, trebam dotaknuti tvoje rane, trebam vidjeti da se uvjerim.

I meni se, Gospodine, katkada pričinjaš kao utvara. Kao da si nestvaran. Ne dolaziš na meni uobičajen način. Hodaš po valovima. To još nitko nije učinio. Tebi je i to moguće. Hodaš iznad svega što ugrožava ljudski život. Ti si iznad svojih strahova i tjeskoba. Moja lađa života šibana je valovima, ne ide naprijed, po cijele se noći mučim da stignem do cilja, a obala je još uvijek jako daleko. I odjednom se pojavljuješ ti, hodajući po valovima, poigravajući se nad svim onim što je mene ispunjavalo strahom i otkrivalo mi vlastitu slabost.

I ja bih htio imati istu sigurnost, Gospodine. Ako si to ti, ako si doista ti koji

ljubiš, Gospodine Isuse, ako sve to nije utvara, ako mi se sve to ne pričinja, onda mi dopusti da iskusim istu sigurnost i da hodam po valovima ususret tebi.

“Dodi!”, zapovijedaš mi, Isuse.

Da, Isuse, dolazim ti. Čujem poziv, osjećam tvoju blizinu. Dolazim tebi i izlazim iz krhke sigurnosti svoje lađe. Dolazim tebi usred valovlja i vjetra. Ti si mi jedini važan, ti si moj cilj, ti me zoveš. Kročim i po oluji i moru - jer ti si veći i jači od svake opasnosti. Evo me, Isuse, k tebi!

I Petar je zakoračio. Dok je gledao u tebe, dok je išao k tebi, nije bio obuzet strahom, nije gledao ništa drugo. Ali, kad više nije vidio tebe, kad je njegov pogled pao na valove koji su doticali njegove noge, Petar je zaboravio na tebe i počeo je tonuti. Koliko puta, Isuse, sve krene dobro!

Radosni smo zbog brzih uspjeha. Ostvaruju nam se dobre odluke. Čini nam se da smo doista postali novi ljudi. A onda? Odjednom opet oko nas sami valovi i duboko more! Oko nas opet mrak i strah. Oluja prijeti. Kao da nestane svekolikog poleta i hrabrosti. Padovi se i grijesi opetuju. Gospodine, spasi me! Pogiboh! Ti mi poručuješ:

“Malovjerni, zašto si posumnjao? Ja sam, ne boj se! Nisam utvara. Nećeš potonuti. Ja te držim za ruku. Budi hrabar i ne prestani vjerovati, ne prestani boriti se, ne prestani gledati prema meni, prema cilju. Ne gledaj na poteškoće, na opasnosti. Imaj svoj pogled uprt u mene i sve će biti dobro!”

fra Zvezdan

UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Uznesenje je najstariji Gospin blagdan, ali ne znamo kako je prvotno došlo do njegovog slavljenja.

Čini se da je prvi javni blagdan povezan s Marijom početkom 5. stoljeća u Jeruzalemu, na dan petnaestoga kolovoza kada se slavila svetkovina Theotokos- Bogorodica. U istome se stoljeću ta svetkovina prenijela u baziliku u kojoj se štovao Marijin grob, u neposrednoj blizini brda Siona, gdje je živjela ranokršćanska zajednica. Na samom brdu se nalazio "Dormitio" mjesto gdje je po predaji Marija "usnula".

Malo pomalo, blagdan Theotokos

usredotočio se na Marijino usnuće (dormitio), čime se htjelo reći da Marija nije umrla, nego da je zaspala.

Jedno se vrijeme "Spomen na Mariju" obilježavao samo u Palestini. Bizantski car Mauricije je proširio blagdan po cijelom carstvu i kršćani Istoka nazivali su ga Usnuće Blažene Djevice Marije (grčki Koimesis), a u 7. stoljeću prihvatio ga je i Rim. U 8. stoljeću naglasak se stavlja na Marijin prijelaz i dobiva ime Uznesenje Blažene Djevice Marije.

Uskoro mijenja ime u "Veliku Gospu", budući da je blagdan imao više značenja od pukog čašćenja Marijine smrti. Također je objavljeno da je bila uznesena, tijelom i dušom, u nebo. Kažu da sam naziv Velika Gospa potječe od Sv. Stjepana, prvog ugarskog kralja.

Ovo vjerovanje je drevno, te datira do samih apostola. Ono što je bilo jasno od samog početka jest da ne postoje nikakve Marijine relikvije, a prazan grob je stajao na rubu Jeruzalema u blizini mjesta gdje je umrla. To mjesto je ubrzo postalo hodočasničko svetište, a danas se tamo nalazi benediktinski samostan.

Godine 1950., u Apostolskoj konstituciji Munificentissimus Deus, papa Pio XII. proglasio je Marijino Uznesenje dogmom Katoličke crkve s ovim riječima:

"Bezgrješna Bogorodica uvijek djevica Marija, završivši put zemaljskog života, bila tijelom i dušom uznesena u nebesku slavu."

Tako je drevna vjera postala katolička doktrina i Uznesenje je proglašeno istinom Božje objave.

PETROVA ISPOVIJED:

Isuse ti si Sin Božji

Isusov život čovjeku izgleda nevjerojatan. Nešto sasvim drukčije nego li se može život doživjeti živeći ga zajedno s drugim ljudima. Ljudski je život usmjeren prema transcendenciji, a ipak trajno ju doživljava kao nešto što je pred njim, kao nešto nedohvatljivo.

Svi se mi ljudi nalazimo na nekom moru, na nekim nemirnim valovima. To je stanje cijele ove civilizacije. Pa kad smo pritisnuti teškoćama teško nam je prepoznati gdje je Bog, gdje je Isus, tko je Isus. Tada nam se sve čini kao fantazija. Mi se utapamo a da je Bog Bog pomogao bi nam. Tako neki kažu. To nas dovodi do sumnje.

A baš se u teškim momentima traži imanje vjere, potreba povjerenja.

Nikada nismo ostavljeni. kako čovjek živi život duže sve više primjećuje, uza sva svoja odlučivanja, da se ipak ostvaruje volja Božja - da je Bog s nama i u nama. Kad se sve smirilo svi učenici očitno prepoznaju Isusa. Smirenje je potrebno za prepoznavanje Boga, za prepoznavanje ljubavi, prijateljstva i predanja.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 10. kolovoza
LOVRO ĐAKON, Lovorko, Laura, Klaudije

UTORAK, 11. kolovoza

Klara, Jasna, Jasminka, Suzana, Rufin

SRIJEDA, 12. kolovoza

Ivana Franciska de Chantal, Franjka, Francika

ČETVRTAK, 13. kolovoza

Poncijan i Hipolit, Poncije, Antioh, Maksim

PETAK, 14. kolovoza

Maksimilijan M. Kolbe, Kova, Koviljka

SUBOTA, 15. kolovoza

UZNESENJE BDM - V. GOPSA,

MARA, TARZIČIJE

NEDJELJA, 16. kolovoza

20. KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com
tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.